

LANGT UDE. Fællesnævneren for kvinderne på Galleri Tom Christoffersen er kunst, ikke køn. Men al fokussen på kønnet siger noget om, hvor langt ude kunstverdenen er, mener kunstnerne: »Hvis vi havde været syv mænd, var vores køn ikke blevet betonet«. – Foto: Jan Grarup

Farerne lurker i pigeværelset

Dansk kunst har i mange år holdt følelserne tilbage. Men nu er syv kvinder gået sammen om en udstilling, der gerne vil appellere til de umiddelbare reaktioner. Kunst kan opleves som film og musik, mener de.

Interview

Af Camilla Stockmann

Sensation: Syv kvinder under samme tag! Kvinderne erobrer kunstscenen. Stop, stop. Vi starter lige forfra. For det er ikke lugten af bål og brændte bh'er, der kommer til at fylde Galleri Tom Christoffersen fra i eftermiddag. Godt nok har syv unge kvindelige akademiuddannede kunstnere rottet sig sammen om en udstilling. Men fællesnævneren er kunst, ikke kønnet. I hvert fald som udgangspunkt.

En af de syv, Lærke Lauter, der både er kunstner og initiativtager til udstillingen, fortæller om første gang, holdet var samlet på Kaffesalonens sidste efterår:

»Den aften snakkede vi om, at der nok ville blive lagt mærke til, at vi alle var kvinder. Jeg havde det sådan dengang som nu, at det mere siger noget om, hvor langt ude kunstverdenen er. Hvis vi havde været syv mænd, var vores køn ikke blevet betonet«.

For hende er det vigtigt at slå en strek under, at udstillingen ikke er hverken et feministisk eller politisk statement.

»Vores ting hænger bare godt sammen«, forklarer hun.

Sammenhængskraften er fortælling, genrerne er maleri og tegning. Foruden Lærke Lauter tæller holdet Julie Nord, Kathrine Ærtebjerg, Vibe Bredahl, Lise Blomberg Andersen, Mie Mørkeberg og Linda Bjørnskov. De første fem er færdiguddannede fra Det Kgl. Danske Kunstakademi, mens de to sidste stadig er elever. En af dem er Linda Bjørnskov. Hun fortæller:

»Fælles for os er fortællingen i billedet og en følelse af, at der lurker

noget lige rundt om hjørnet. Man ved ikke, hvad der er sket, og hvad der kan ske«.

Ud med koncepterne

Kunsten skal ud af auditoriet, synes de syv at mene. Den skal kræve følelsesmæssig, snarere end intellektuel forstand. På den måde har de sagt farvel til 1990'ernes dominerende trend, den køligt distancerede konceptkunst:

»Kunsten har i alt for mange år har holdt følelserne tilbage. Der har været en tendens til, at den i alt for høj grad har lagt sig op ad videnskaben. Publikum er ikke blevet inviteret til at nærme sig værker gennem umiddelbare reaktioner og oplevelser«, siger Linda Bjørnskov.

Men man kan spørge: Er der ikke omvendt en fare for, at den følelseladede kunst lukker sig om sig selv, fordi beskueren ikke kender kunstnerens personlige referencer?

Linda Bjørnskov: »Nej, personlig kan jeg selv bedst lide at se kunst, der viser mig en privat fortælling. Det fanger mig. Jeg tror, at vi kan lære meget af hinandens historier, og jeg tror, der er meget viden, der

går tabt, fordi vi ikke kender hinandens livserfaringer. Hvorfor skulle kunst ikke ligne musik og film«, spørger hun.

Lærke Lauter er enig: »Ja, vores værker ligger tættere på musik og film, end meget andet kunst gør. Og jeg tror egentlig, at mange mennesker synes, det er befriende at se på, fordi de ikke skal tænke intellektuelt. Det er i hvert fald den reaktion, jeg får«.

Pigefantasier

Men når I bruger ord som følelser og poesi, er I da ikke bange for at blive beskyldt for stadig at befinde jer i et mentalt pigeværelse?

Linda Bjørnskov:

»Jeg tror, at nogle af mine malerier har elementer af en pige-drømmeverden, for det er en del af mit almene liv. Man ser jo også mandlige kunstnere male racerbiler og arbejde med drengedrømme, og det er jo fint nok for mig at stå og se på«, svarer hun, men kalder samtidig på en slags demokratisering af fantasierne.

»Fantasierne skal ligestilles. For der skal både være plads til drengfantasier og pigefantasier i kun-

sten. Hidtil har det, man har udråbt som det almene i kunsten i virkeligheden været de maskuline værdier. De kvindelige har været usynlige«.

Og så er vi måske alligevel ved at styre over i en kønspolitisk samtale, selv om kunsten fik lov at være førstevælger. Inden snakken for alvor drejer over i en diskussion om museernes manglende opkøb af kvindelige kunstnere og det lille antal kvindelige kunstprofessorer, siger Lærke Lauter:

»Vi kunne godt have fundet nogle mandlige kunstnere, vi skulle bare have brugt lidt mere tid på at lede efter dem. De mænd, der arbejder, som vi gør, er der ikke så mange af i Danmark. Men de findes derude«.

camilla.stockmann@pol.dk

Udstillingen Fortællinger fra det uvisse kan ses i Galleri Tom Christoffersen fra i dag til 4. februar. De deltagende kunstnere er Lærke Lauter, Julie Nord, Kathrine Ærtebjerg, Vibe Bredahl, Lise Blomberg Andersen, Mie Mørkeberg og Linda Bjørnskov.

FØLELSE I FANTASIEN. »Jeg tror egentlig, at mange mennesker synes, det er befriende at se på, fordi de ikke skal tænke intellektuelt«, siger en af kunstnerne, Lærke Lauter, om sin kunst. – Foto fra udstillingen